

INLOOPHUIZEN ALS MOGELIJKHEID OM MENSEN TE BEREIKEN

Diakenen zijn meestal niet zo dromerig ingesteld. Ze willen juist iets doen, iets betekenen voor mensen dichtbij en ver weg. Voor mensen die het niet zo makkelijk hebben. Maar hoe bereik je hen? Een inloophuis biedt daarvoor een goede mogelijkheid. Wim van Til van het landelijke Inloop Centra Beraad vertelt hoe je als diaconie een inloophuis kunt beginnen.

Voor veel diakenen is Jezus hét inspirerende voorbeeld. Hoe Hij omzag naar zijn omgeving en bewogen raakte. Vanuit die bewogenheid en aandacht voor mensen gebeurde er iets.

Vanuit die navolging van Jezus weten velen in en buiten de kerk zich geroepen om naar de ander om te zien. Want juist in onze samenleving dreigen velen zich niet overeind te kunnen houden. Juist in onze samenleving waarin we zoveel hebben, waarin er allerlei fantastische communicatiemiddelen zijn, raken veel mensen hun contacten kwijt en vereenzamen. In een samenleving waarin de welvaart voor velen bijna niet te volgen is, worden de verschillen erg groot tussen arm en rijk en zijn er steeds meer mensen die in voedselnood komen en door hun grote schulden steeds verder in de problemen raken.

Begin

Hoe kom je op een goede manier in contact met deze mensen? In de praktijk van alledag blijkt dat een inloophuis in Breda, in Dieren, in Goes, in Raalte, om er maar een paar te noemen, er prima in slaagt om in contact te komen met mensen die veelal door de diaconie gezien worden als een doelgroep. Een groep mensen voor wie de diaconie er graag wil zijn en voor wie de diakenen zich willen inspannen.

Is er in jouw dorp of stadswijk geen inloophuis en denk je erover er een te beginnen? Hoe doe je dat dan?

Dromen

Om te beginnen doe je er goed aan om eens met elkaar te dromen over wat je nu zo graag zou willen opzetten. Waar droom je van? Van een gemeenschap waar Van een kerk die Vertel het aan elkaar. Het kon wel eens zo zijn dat de dromen erg op elkaar lijken. Ga dan eens kijken of dat ook in de praktijk te verwezenlijken is. Of er ook behoefte aan is. Zijn er al niet allerlei voorzieningen? Wat zou een diaconie extra kunnen bieden? Doe je het dan alleen vanuit de eigen protestantse kerk of vraag je er anderen bij? De ervaring leert dat het opzetten van een inloophuis het beste oecumenisch kan gebeuren. Het is bijna altijd een interkerkelijke werkgroep die een inloophuis opzet. Ga ervan uit dat een inloophuis niet voor 'zielige' mensen is bedoeld. Wel voor mensen die het prettig vinden om er even uit te zijn. Even contact te maken met anderen. Een luisterend oor te vinden of een praatje te maken om de stilte van de dag te doorbeken. Of gewoon om even op adem te komen.

Draagvlak

Als je helder hebt wat je als diaconie wilt, informeer dan in je eigen woonplaats of er al dergelijke initiatieven zijn. En ook wie er mee willen doen. Probeer van meet af aan een zo breed mogelijk draagvlak te creëren voor je initiatief en bedenk op tijd dat het voor anderen heel plezierig is om zo vroeg mogelijk mee te kunnen doen. Een gezamenlijke start vergroot de gemeenschappelijke motivatie. Benoem een interkerkelijke werkgroep waarin je als diaconie participeert, en die aan de diaconie rapporteert.

Denk niet direct dat jouw woonplaats te klein is. Het gaat immers niet om grote aantallen bezoekers. In een inloophuis kan daarom de kreet 'elk mens telt' omgezet worden in daden. Aandacht voor de persoon is van belang.

Vraag aan huisartsen, de sociale dienst, de wijkagenten en het maatschappelijk werk hoe zij denken over het initiatief, vanuit hun betrokkenheid in de samenleving. En probeer natuurlijk ook vanaf het begin de predikanten en pastoraal bezoekers te betrekken bij je plannen. Hebben zij belang bij een inlooptmogelijkheid? Zijn zij bereid mensen te vertellen dat de inlooplek voor hen van betekenis kan zijn?

Gesprek?

Denk er goed over na wat je wil betekenen voor mensen. In sommige inloophuizen is er de discussie: evangeliseren of niet? De meeste huizen kiezen ervoor om niet te evangeliseren in het huis. Medewerkers, de gastvrouwen en gastmannen, beloven dat elkaar ook. Maar voor je identiteit – een inloophuis van de kerken – hoef je je niet te schamen. Natuurlijk is het een prima zaak om een gesprek te hebben wanneer de gast, de inlooper daarom vraagt. Dan is het uiteraard prima om daar woorden over God te spreken en, indien de inlooper dat wenst, met haar of hem te bidden. Doorverwijzen mag ook, maar waarom niet zelf in relatie van inlooper en gastmens met elkaar in gesprek?

Lage drempel

Als je besluit om een laagdrempelige inloop te gaan realiseren, is de volgende vraag: waar doe je dat? In een kerkelijke ruimte of juist niet? Er zijn nu eenmaal mensen voor wie de drempel van een kerkelijke ruimte hoog is. Wanneer je juist ook mensen van buiten de kerkgemeenschap wilt bereiken, besef dan dat de keuze van de inloopruijme meebepalend kan zijn voor de mensen die je wilt bereiken. Vraag ook aan mensen van buiten de kerk wat zij ervan vinden. Hoe is het imago van de plaatselijke protestantse gemeente of van de Rooms-katholieke parochie? Het is evengoed mogelijk dat het in jouw woonplaats niet uitmaakt.

Reken erop dat er niet direct horden mensen binnenkomen wanneer je de deur van het inloophuis openzet. Veel inloophuizen hebben in de beginjaren de ervaring opgedaan dat er maar matig binnengelopen wordt. De gang moet er een beetje inkomen. Er moet sprake zijn van naamsbekendheid en van een goede roep over het huis. Ook al is de drempel nog zo laag, hij is wel aanwezig.

Gast centraal

Er is nog veel over te zeggen. Over het werven en trainen van vrijwilligers, of over de kosten bijvoorbeeld, van huisvesting, huur, koffie, training van de medewerkers, activiteiten, publiciteit Voor al deze vragen kun je terecht bij het Inloop Centra Beraad.

Wanneer je een pandje hebt, is het wellicht interessant om te zien met wie je dat pand samen kunt gaan gebruiken, want juist in de eerste jaren doe je er goed aan om te beginnen met enkele dagdelen open te zijn. Als dit goed loopt, kun je de openingstijden en activiteiten uitbreiden. Probeer alles te doen op grond van de behoeften van de gasten. Zij weten wat er nodig is en welke activiteiten daarbij aansluiten.

Moet je nog kiezen tussen bepaalde groepen die je als gast uitnodigt? Zet de deur maar open en zorg voor een heel lage drempel en een echt WELKOM. Richt je op iedereen. Iedereen is welkom! En je zult meemaken dat de mensen die je graag wilt bereiken in het inloophuis, er ook gaan komen.

Artikel van Wim van Til in Diaconia van juli 2006